

Vandaag vond de nationale actiedag plaats van het gemeenschappelijk vakbondsfront. We publiceren hier enkele eerste impressies. De actiedag werd op verschillende manieren ingevuld op verschillende plaatsen. De twijfel bij de leiding van het ACV en de weigering van Herwig Jorissen van ABVV-metaal kunnen mogelijk parten spelen, maar op het eerste gezicht werden verschillende geplande acties een succes. Meerdere sectoren lagen plat, in verschillende steden vonden mobilisaties plaats. Elders op deze website vind je het pamflet dat de SAP-militanten onder de arbeiders verspreidden.

Minstens 500 syndicalisten op de afspraak in Leuven

Karel Stessens (ACOD): "Er moet afgerekend worden met Lippens en co!"

Op maandag 6 oktober organiseerden de vakbonden een nationale actiedag voor de koopkracht. In Leuven verzamelden minstens 500 syndicalisten op het Martelarenplein. Ondermeer Karel Stessens, nationaal voorzitter van de socialistische overheidsvakbond ACOD hield er een strijdbare toespraak. "Het sociaal model in dit land staat op barsten", stelde hij. Maar als je even rond je keek, kon je je echter ook de vraag stellen of het sociaal front zelf niet een beetje op barsten stond. Het ACV was immers volledig afwezig en terwijl het ABVV de kar trok, liet ook de socialistische metaalcentrale weten de actiedag niet te steunen.

Wie een kijkje ging nemen in het station van Leuven of aan de busparking van De Lijn, kon nochtans vaststellen dat daar de staking goed werd opgevolgd. Rond tien uur stond er welgeteld één trein aangekondigd op het scherpje, bussen waren onvindbaar. Blijkbaar was de staking dan ook vooral een succes bij de openbare diensten als spoorwegen, busverkeer, lokale en regionale besturen etc.

Groter deel van de koek

"Waarom een nationale actiedag? Omdat wij méér koopkracht willen. De prijzen van de voedingsproducten zijn met méér dan acht procent gestegen, electriciteit met twintig procent, aardgas met vijftig procent, stookolie met zestig procent. En een aantal van die producten worden niet meegerekend in de index. Dààr willen wij een compensatie voor krijgen." Het zijn de woorden van Karels Stessens, nationaal voorzitter van ACOD. Die stelde ook dat de actiedag gesteund werd door de drie grote vakorganisaties en dat de actie niet puur en alleen vertrok vanuit de belangen van de eigen leden: "Niet enkel de werkende mensen, maar ook de mensen met een sociale uitkering of gepensioneerden moeten een groter deel van de koek krijgen en hun koopkracht erop vooruit zien gaan." Stessens hekelde ook het feit dat de patroonsorganisatie er vandaag mee dreigen om sociale akkoorden die twee jaar geleden afgesloten werden, niet na te komen. "Dit betekent dat het sociaal model in dit land op barsten staat."

Koppen rollen

Uiteraard kon ook de crisis in de financiële sector niet ontbreken. Stessens: "De banken hebben goedkoop geld geleend aan allerhande bedrijven die elkaar en dus ook uw bedrijf proberen kapot te concurreren. Vandaag stellen we vast dat die bedrijven dat geld niet meer kunnen terugbetalen. Het patronaat van de banken heeft het geld uitgedeeld aan bedrijven die elkaar kapot gemaakt hebben. De top van die banken heeft zware fouten gemaakt. Het kan niet zijn dat een arbeider als hij een fout maakt een C4 krijgt en op straat ligt en dat de Lippensen en co er zonder problemen vanonderuit kunnen muizen. Er moeten koppen rollen! Er moet afgerekend worden!", aldus Stessens.

Na de toespraken stapten de aanwezigen op in een betoging die tot aan de Grote Markt ging en

terug. Ondanks een duidelijk succes bij het spoor en het busvervoer en ondanks enkele strijd bare toespraken, was de actie in Leuven toch eerder beperkt in omvang en verliep de manifestatie al bij al een beetje zielloos. Vooral de totale afwezigheid van de christelijke vakbond versterkte die indruk.

Gent: sterke opkomst voor vakbondsbetoging

In Gent kwamen vanmorgen zo'n 5000 mensen op straat naar aanleiding van de nationale actiedag waartoe het gemeenschappelijk vakbondsfront had opgeroepen. Een goed resultaat, hoewel het opvallend was hoe groot de cohorte textielarbeiders was. De sector kreeg dan ook een resem herstructureringen en ontslagen te verduren. We zagen grote groepen arbeiders van Uco, Beaulieu, Bekaert Textiles. In bussen waren arbeiders uit heel Oost-Vlaanderen, maar ook West-Vlaanderen, Henegouwen en andere provincies aangevoerd. ACV en ABVV waren beide goed vertegenwoordigd, naast een kleinere groep ACLVB-militanten. Op de betoging hing een erg gepolitiseerde sfeer. Het pamflet dat werd uitgedeeld door een ploegje van een tiental SAP-militanten, ging erg vlot van de hand.

Ook verleden week donderdag was er al veel volk op de militantenvergadering die het ABVV had belegd ter voorbereiding van de acties. Meer dan 300 vakbonders tekenden present in het ABVV-gebouw op de Vrijdagsmarkt. Rudy De Leeuw gaf er een vrij scherpe inleiding, hoewel zijn eisen en ordewoorden aan het einde veel voorzichter waren dan zijn speech zelf. In elk geval leek er meer in te zitten voor de komende weken en maanden.

Antwerpen:

In Antwerpen werd de actie vooral gevoeld in het openbaar vervoer, dat helemaal stil lag. 's Morgens waren er in de haven ook verschillende stakingspiketten aan bedrijven. Er was geen betoging voorzien in Antwerpen, alleen een concentratie voor de zetel van Electrabel. Ongeveer 500 tot 1000 mensen namen hieraan deel. De Antwerpse afdeling van de SAP is hier ook tussengekomen. Opmerkelijk was de erg scherpe toespraak van Bruno Verlaeckt van de Algemene Centrale.

In Mechelen kwamen de militanten van de SAP tussen in de vakbondsoptocht, waar ongeveer 1500 mensen aanwezig waren. Deze was georganiseerd door het ABVV. Pikant detail: Caroline Gennez zat in het stadhuis toen de betoging er aankwam, maar vond het blijkbaar niet de moeite om naar buiten te komen. Een delegatie van de betogers moest zelf naar haar toe gaan... Geen haar beter dan Somers en Vervotte?

Luik:

In Luik blies het ABVV verzamelen om 7 uur 's morgens voor de militanten en afgevaardigden, met koffie en croissants. Daarna vertrokken ze in kleine groepjes om piketten te vormen voor scholen, administratieve gebouwen, banken enzovoort. De SAP ging verschillende piketten in de regio bezoeken, die hier en daar in gemeenschappelijk vakbondsfront waren opgezet: o.a. bij FN in Herstal, de industriezone van Hauts Sarts, de staalindustrie in Chertal en Seraing, enkele grootwarenhuizen van Carrefour enzovoort. Het ging eerder om symbolische piketten, aangezien de industriële activiteit meestal toch stilgelegd was. Het moet gezegd: de 24uren staking die was afgekondigd werd erg goed opgevolgd in de regio. Een bewijs van de kracht van de vakbond en het feit dat de mensen er genoeg van hebben.

Met tal van mensen werd het gesprek aangegaan op basis van het pamflet dat de SAP uitdeelde, met als titel 'contre la vie chère...augmenter les salaires'. De commentaren waren niet van de lucht: "wij zijn niet verantwoordelijk voor deze financiële crisis", "geld is er genoeg, kijk maar naar de winsten van veel bedrijven afgelopen jaar, en naar de zakken van de aandeelhouders", "herverdeling, dat is wat nodig is". Tegenover de voorzichtigheid van het discours van de

vakbondsleiding kon dat tellen. Die laatste legt vooral de nadruk op het behoud van de index en de vermindering van de BTW op gas, elektriciteit en stookolie. Het overgrote deel van de stakers bleef echter thuis. Spijtig dat er niet echt een mobilisatie was gepland, of andere bijeenkomsten of concentraties van stakers in Luik.

Brussel:

Het openbaar vervoer lag helemaal plat. Banken, de post, openbare administratie waren fel verstoord. In het onderwijs hing het af van syndicale kleur: 'rode' leraars waren vaak in staking, terwijl 'groene' het hielden op een werkonderbreking van één uur. In de bouw nauwelijks storing, alle werven waren aan het werk.

Er was in Brussel geen grote syndicale manifestatie voorzien, maar militantenconcentraties op verschillende plaatsen: voor het VBO, de Nationale Bank, de MR van Reyndes, Agoria enzovoort, op basis van een afspraak op het Rouppeplein. Ongeveer honderd militanten namen gemiddeld deel aan elk van die acties. De ACOD hield een aparte concentratie, de ACLVB verzamelde aan de Beurs.

De situatie was vaak nogal verwarrend voor veel stakers, bij gebrek aan goeie communicatie over de acties. Bij betere communicatie zou de deelname ongetwijfeld beter geweest zijn. De sfeer was immers erg strijdbaar, en velen waren erg gerevolteerd tegenover de huidige toestand. Het probleem is dat de middelen niet aangereikt werden om iets met dat gevoel aan te vangen. Opmerkelijk was het hoge aantal jonge syndicale militanten (25-35 jaar) en het aantal gewone leden dat aanwezig was.

De SAP is onder andere tussengekomen aan de stakingspiketten van de MIVB in Molenbeek, aan het dépôt voor bussen en trams, aan de concentratie van het ABVV op het Rouppeplein, vanwaar de bussen vertrokken voor de vijf straatacties, aan de bijeenkomst van de ACOD in de Congresstraat, aan de actie van ABVV-ACV voor het VBO, en aan de industriezone van Braine l'Alleud (UCB). De pamfletten gingen erg vlot de deur uit.

Een kort verslagje van de actie van de ACOD in Brussel:

In het kader van de nationale vakbondsactiedag voor meer koopkracht werden op diverse plaatsen in Brussel demonstraties georganiseerd. Een 400tal vakbondsmilitanten en sympathisanten verzamelden om 10:30 voor de hoofdzetel van het ACOD in de Congresstraat. Het bleef lange tijd onduidelijk welk parcours gevolgd zou worden en naar welke plaats de demonstratie zou leiden. Velen spraken over de Nationale Bank als eindpunt om van de regering te eisen dat er maatregelen genomen worden die de koopkracht terug laat stijgen. Zo zette de stoet onder luid getoeter en geschreeuw aan. Na een klein uur stappen kwam de demonstratie echter tot stilstand in de Lombardstraat, iets verder van de Anspachlaan. De coördinatoren trachtten uit te leggen dat de betogers riskeerden gearresteerd te worden indien ze verder zouden stappen. Veel demonstranten reageerden ontsteld en het kwam even tot hevige discussies tussen de leiding en een aantal militanten, waarop die laatsten besloten de stoet verder te zetten naar de beurs. De verwarring en onduidelijkheid vanwege de leiding zorgde er echter voor dat een heel aantal mensen geleidelijk aan afdropen. Al met al werd een duidelijk sein gegeven door de demonstranten, maar zo kwam de betoging die toch rond belangrijke thema's draaide tot een pover einde.

